

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 71. Decreta hujus Sessionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](#)

Sæcul. XVI. gel*i* Cardinales præter Præfules Cata-
A.G. 1512. launensem, Bierensem, Valentensem,
 Astensem, San-Floriensem, aliumque E-
 piscopum, unacum Abbatibus S. Anto-
 nii, Viennensi, & Clerensi. Ibi sacro sole-
 mni de Spiritu Sancto per Renatum Prie-
 Bajocensem Cardinalem decantato, Or-
 dinis Præmonstratensium Procurator
 sermonem habuit, in hæc Davidis ver-
 ba: *Deus stetit in Synagoga Deorum, in*
medio autem deos judicat. Psal. 81. v. 1.
 Differuit is de ineluctabili necessitate Sy-
 nodum celebrandi, necnon de zelo, quo
 Patres vacillantem Ecclesiæ disciplinam
 restaurare tenerentur. Postmodum fu-
 sius scelera, quæ vineam Domini depa-
 scerent, haud alio quam Generalis Sy-
 nodi remedio corrigenda enumerabat.
 Denique Lutevensis Episcopus Synodi
 decreta prælegit, quorum hæc summa est.

§. LXXI.

Decreta hujus Sessionis.

Sacrosancta generalis Synodus Pisana ad
hæresum, errorum & schismatum extir-
pationem, ac reformationem Ecclesiæ, pa-
cemque Christianorum & contra Infideles
expeditionem divinitus inspirata definit, ac
declarat, quod ipsa Synodus plurimum de-
sideret, ut omnes fideles intelligerent, quanto
justitiae & pietatis zelo progredi intendat
cum

Sæcul. XVI.
A.C. 1512.

cum unione & concordia Julii II. Papæ, Sæcul. XVI.
ita ut cum eo aut Legatorum ipsius præ-
sentia Synodus continuari debeat, & termi-
nari; eam ob caussam & Pisis in Sessio-
ne tertia quatuor Oratores ad ejusdem San-
ditatem sacramque Collegium Cardinalium
Romæ existentium destinavit, qui exponerent,
quod Synodus superioribus diebus miseric
speciales nuntios ad sacrum Cardinalium
Collegium, qui eos rogarent, ut apud Pa-
pam intercedere dignarentur, quatenus ejus
Sanctitas locum aliquem communem, atque
omnibus tutum ac securum pro celebrando
universalí Concilio juxta Constitutionem
Concilii Constantiensis deligeret; nostri ta-
men Deputati post multa super hoc pertra-
data nihil prorsus obtinere potuerunt. Ea
ex re, quamvis palam esset, Sanctitatem ejus
ab hujusmodi concordia prorsus alienam
esse, quod postea longe manifestius apparuit
ex injusta, & illegitima privationis sen-
tentia contra quatuor ex Patribus dicti Con-
cilii indicitoribus lata, a qua antea & post
ipsi Patres ad nos appellarunt. Ut tamen
notum omnibus fiat, sanctam ipsam Synodum
in omnibus cum benignitate, humilitate, &
pace ambulare, recta via ad ipsum Papam
Oratores mittendos duximus cum speciali
mandato, ut ejus Sanctitati offerantur in-
fra scriptæ civitates fere omnes Imperiales,
videlicet in Italia Vercellœ, Taurinum, Ca-
sale montis Ferrati, & Verona: extra
Italiam

Sæcul. XVI. Italiam vero Gebenna, Constantia, Bisantium, Metis, Avenio, & Lugdunum, in optionem & liberum arbitrium eam, quam maluerit pro loco universalis Concilii diligendi. Dein si ex prædictis locis nullum Sanctitas sua acceptandum duxerit, offertur ei facultas nominandi totidem Civitates in Italia, quæ nec sub temporali ipsius, nec sub Venetorum jurisdictione existant. Quod si nec hoc Sanctitas sua facere voluerit, Synodus ipsa intra quadraginta dies e præsentium data, quod juris & rationis fuerit, providebit, & cum Deo efficiet Mediolani. Ad quam justissimis ex caussis ex ordinatione ejusdem in tertia Sessione Concilium ipsum translatum existit.

Præterea Oratores nostri dicent Papæ, ejusque Cardinalibus, quod desideret Synodus res Bononienses & Ferrarienses tractari ac proin quod in iis ipsa Synodus adstet Sanctitati suæ, dummodo deponantur arma, quo usque per generale Concilium hujusmodi caffarum judicem competentem, quid juris sit, definiatur. Sic enim parcetur sanguini Christiano. Datum Pisæ die duodecima Novembris Anno priori millesimo quingentesimo undecimo.

Quoniam vero nostri Oratores accedentes Florentiam, ac deinde Florentinæ Republicæ Cursum ad Romanam Curiam miserunt, qui salvum conductum a summo Ponti-

Sæcul. XVI.
A.C. 1512.

Pontifice implorarent, non modo tamen
non obtinuerunt, sed etiam ipsi tabellario a-
deo graves minæ illatae fuerunt, ut re infe-
cta sugam arripere coactus, ad eosdem Ora-
tores redierit, ut saluti suæ consuleret.
Hinc quamvis clare & evidenter pateat, ejus
Sanditatem pacem & reformationem Eccle-
siæ denegare, sanda tamen Synodus con-
cedit pro omni & peremptorio termino alium
terminum triginta dierum a die præsentis
Sessionis, quæ quarta Januarii anno Domini
millesimo quingentesimo duodecimo Me-
diolani celebrata est. Intra quem terminum
respondeat, & acceptet, vel nominet aliqua
loca juxta instructionem præinsertam.

Ne vero Pontifex ignorantiam obten-
deret, hoc decretum palam affigi jusse-
runt, illudque eam vim habere pro-
nunciarunt, perinde ac si illud ipsimet
prælectum fuisset. In alio Decreto Pa-
tres adhortantur Pontificem ac Princi-
pes, ut ab armis cessarent, ne belli tu-
multus pio Ecclesiam reformandi pro-
posito obfisterent. Demum Prælati post
inchoatam Synodum Mediolanum delati
admittebantur, prius tamen consuetum
de more juramentum præstare teneban-
tur; cum vero plures eorum, se nunquam
Concilium accessuros, sacramento spo-
pondissent, ac juramenti religione se te-
neri existimarent, hinc ab omni, cujus-
cunque conditionis esset, jurisjurandi fi-
de

Sæcul. XVI. de solvebantur, simulque ab omnibus censuris a Papa in eos latis, quas omnino nullas declararunt, liberabantur. Dein aliud adhuc decretum condebatur adversus illos, qui membrorum Synodallium beneficia vel obtinerent, vel acceptarent cunctique facta hujus Decreti promulgatione, omnibus beneficiis, commendis, atque dignitatibus, etiamsi eas ab ipso Pontifice impetrassent, spoliabantur, ac ad eas possidendas inepti declarabantur, sanctumque, cunctis hisce decretis plenam atque integrum fidem esse adhibendam; cum vero quamplurimi eorum, qui Mediolanum venerant, censuris a summo Pontifice in eos fulminatis gravi terrore percellerentur, eamque ob caussam ingens eorum numerus, quos Praefules sibi familiares habebant, sub praetextu monitorii (ut vocant) a Papa editi urbe auffugerent, ideo Synodus illis sine Dominorum suorum venia recdere inhibuit. His decretis omnium consensu approbatis, de Sessione V. actum est.

§. LXXII.

Sessio V. Mediolani celebrata.

*In aft. Conc.
Pis. II. p. 22.*

Habita est Sessio V. feria quarta die undecima Februarii, ubi Cardinalis S. Crucis Synodi Praeses sacris operatus est, recitatisque litaniis, ac absoluta supplica-